

Om Alfred Pedersen

skrives i »Fremtiden«, Medlemsblad for Den radikale Ungdoms Landsforbund, følgende smukke Mindeartikel:

»Stud. polit. Alfred Pedersen, hvis pludselige Død har vakt Sorg i vide Kredse, havde i Løbet af kort Tid skabt sig et kendt Navn blandt politisk interesserede unge. Han udførte et stort Arbejde i »Venstres Ungdom«s Tjeneste, hvor hans i mange Henseender radikale Anskuelser anviste ham Plads paa denne Bevægelses yderste venstre Fløj, og naar han syntes, at Lederne ikke gik Frisindets Ærinde, tog han til Orde derimod. Skønt hans Anskuelser paa mange Punkter faldt sammen med vore, maatte vi regne ham blandt den radikale Ungdomsbevægelses Modstandere; vi giver imidlertid gerne Plads for nedenstaaende Skildring af hans Personlighed og Virken, sendt os af en af dem, der stod ham nær:

»Faa ganske unge Mænd har spillet en saa fremtrædende Rolle i vort offentlige Liv som stud. polit. Alfred Pedersen, der ved en pludselig Død er revel bort i sit 21. Aar. Ved hans Død beklages ikke blot de usikre Muligheder, der altid nævnes, naar en ung Mand dør. Alfred Pedersen havde allerede ydet meget, der i Reglen forbeholdes en senere Alder.

Allerede som 18-aarig var han en af Henry George-Bevægelsens Førstemænd. Gaardmandssønnen fra Sydsjælland ragede jo ogsaa frem blandt de fleste andre Studenter ved Begavelse, Dannelse og Viden. Den Gang redigerede han Medlemsbladet »Den lige Vej«. I Øjeblikket var han sammen med S. Berthelsen Udgiver af »RET«. Med forbløffende Rutine og i Reglen grundigt behandlede han her Georgeismen og de økonomiske Emner, der strejfede denne Sag. I Fjor tog han til England og fulgte begejstret Lloyd George paa hans Felttog mod Jordmonopolet, oversatte hans Taler til »RET« og »Hovedstaden«, hvis Medarbejder han var, og skrev en lille Bog om Englands Finansminister og hans Stilling til Jordspørgsmaalet.

Kort efter udgav han som Svar paa J. T. Juhls Pjece: »Er Georgeisme ikke Tyveri?« et lille Skrift, der vil blive staaende i Literaturen: »Er Retfærd Tyveri?« Det var Henry George i en Nøddeskal. I Øjeblikket arbejdede han paa en Bog, der skulde besvare Juhls nylig udkomne: »20 Kapitler imod Georgeismen«.

Vistnok var han Venstreungdomsbevægelsens mest ideelt anlagte og udviklede Personlighed. For ham var »Venstres Samling« ingen Frase, men en Nødvendighed til Gennemførelse af økonomisk og aandelig Frihed herhjemme. Han nærede Mistillid og Frygt overfor Socialdemokratiet, og havde — ogsaa her i Modsætning til de Radikale, med hvem han jo ellers i meget var enig — Tillid til Størstedelen af Venstre. Han var mere »forsvarsvenlig« end de fleste i Venstre, men indrømmede gerne, at det var mere instinktmæssigt end bygget paa grundige, saglige Overvejelser.

Navnlig det sidste Aar — hvor han knyttedes nærmere til »Hovedstaden« og blev Sekretær i »Venstres Ungdom« — tog den praktiske Politik ham fangen; han kunde til Tider synes vel optaget af Døgnets Journalistik fra Skagen til Gedser; men han søgte at trænge til Bunds i alle Sager. Blandt Rigsdagsmænd og Tilhørere var der næppe andre end ham, der overværede den store Korndebat uden nogen Dag at forlade Salen et Minut.

»Dansk Folkestyre«, hvis Redaktør han var, fik han en Del ud af. Kunde han undertiden som de fleste politiske Skribenter være lidt uretfærdig og ensidig i Artikler eller Referater, var der altid Plads

for Protester derimod. — I Københavns Højskoleforenings Bestyrelse var han ogsaa virksom.

Alfred Pedersen var en Lykkens Yndling. De, der kendte ham og nu staaer undrende og sørgmodige ved hans Grav, vil aldrig glemme dette *levende*, indtagende Menneske, hos hvem saa mange af Ungdommens bedste Egenskaber var samlet. At han, der ejede dens Iver og Begejstring og lyse, frejdige Livsmød, saa tidligt og brat skulde dø, vil for hans unge Samtidige staa som et gribende Tegn paa Livets Haardhed.

Axel Fraenckel.«»

Fra alle Kanter.

Fremskridt og Fattigdom. Et dansk Blad »Nat og Morgen« har nylig gengivet nogle Udtalelser af den engelske Socialøkonom *Ebenezer Howard*, som ved sin Bog »Garden—Cities of to morrow« i 1898 vakte tillive den engelske Haveby-Bevægelse, som tidligere har været omtalt udførlig heri »RET«. Paa Spørgsmaalet om, hvorledes han kom til at interessere sig for sociale Reformer, svarede Howard bl. a.: »Jeg tror, at det var ved at læse »Fremskridt og Fattigdom«, at jeg først blev opmærksom paa Problemet: Den store Fattigdom midt i den vældige Rigdom. Og skønt jeg paa ingen Maade var overbevist om Virkningen af det Hjælpe-middel, som er foreslaaet deri, saa blev jeg dog vis paa, at der kunde og maatte findes Hjælp, og gik i Lag med at finde den.« Som bekendt er Haveby-Bevægelsen, ligesom mange andre velmente Jordreform-Bevægelser strandet paa, at de gode Reformmænd ikke fuldtud lod sig inspirere af Henry Georges vidunderlige Værk. Og først naar de medtager i deres Planer hans Hjælpe-middel mod Fattigdoms-Uretten, Grundskyldreformen, vil Planerne kunne lykkes.

Grundspekulation og Patriotisme. En smart Journalist optræder i disse Dage i »Politiken«s Annoncespalter — lige opad den egentlige Tekst — som patriotisk Grundspekulant, idet han tilbyder »hver Dansk Mand et Stykke af Danmarks Jord«, »nogle af Danmarks smukkeste og bredeste Bades-trande« ved Vesterhavet til Villagrunde for den latterlige Pris af — 4 Øre pr. Kvadratalen eller 560 Kr. pr. Td. Land. Og ikke blot loves Køberne herfor »et af de skønneste Stykker af Danmarks Jord«, men tillige vil de »komme til at tjene store Penge ved Værdistigningen, idet Egnen har betydelige Fremtidsmuligheder«, og Annoncen har til Overskrift »1000 Kr. for 50. Grundværdistigningen paa Det ny Skagen«. Længere nede tilføjes dog forsigtig: »Naturligvis kan der ikke gives bindende Tilsagn om, at Arealerne vil stige saa (!) hurtigt, som her anført«, men tilføjes der med kostelig Frækhed: »paa Skagen betales Grundene nu med 1—2 Kroner pr. Kvadratalen (14 000—28 000 Kr. pr. Td. Land«, og — »Skagen bestaar ogsaa udelukkende af Sand (!!) som om det var Jordbundens Beskaffenhed, der var Betingelsen for Værdistigningen.

Den smarte Mand reklamerer yderligere med Navnene paa dem, han allerede har faaet til at gaa i Tøjet, og hvoraf de fleste (nogle endog pr. Telegraf) har købt Parcellerne ganske ubesete. — Imidlertid er det saamænd ikke udelukket, at hans og Købernes Spekulationer kan lykkes. Vil disse alle bygge derude paa de paagældende afsides liggende Arealer og kan de faa Sogneraadene til at anlægge de fornødne Mile af Veje til de nærmeste Stationer og Rigsdagen til at bevilge en ny Jærnbane, saa vil Værdistigningen sikkert indfinde sig — om den da gaar i Spekulanternes Lomme eller i Samfundets, bliver et andet Spørgsmaal. Den sikreste Gevinst er imidlertid Journalistens. Hvis det er rigtigt, som det fortælles, at han har købt det paagældende Areal til ca. 40 Kr. pr. Td. Land, vil han, selv om Udgifterne ved den kostbare Annoncering fradrages, dog indkassere en net lille Avance af ca. 500 Kr. pr. Td. Land eller ialt 50 000 Kr. for de 100 Tdr. Land, som her vistnok er Tale om — altsammen formedelst nogle rask skrevne Annoncer i et udbredt Blad! Hvem tør herefter tvivle om — Pressens Magt og Læsernes Godtroenhed?

Argus.